

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.09.2000
KOM(2000) 489 endelig

2000/0236 (COD)
2000/0237 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om et udvalg for sikkerhed til søs og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs
og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe**

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiverne om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening
forårsaget af skibe**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

FORSLAGETS KONTEKST OG FORMÅL

1. EF's politik for sikkerhed til søs er forholdsvis ny. Det grundlæggende dokument er Kommissionens meddelelse af 24. februar 1993 "en fælles politik for sikkerhed til søs"¹. Dette dokument foreslår oprettelse på fællesskabsplan af en ambitiøs politik med henblik på at forbedre sikkerheden for skibe, for deres mandskab og passagerer samt mere effektiv forebyggelse af havforurening.

Fællesskabets indsats for sikkerhed til søs optager respons til forbundne problemer af internationale organer, som fastsætter relevante bestemmelser om skibes sikkerhed, forebyggelse af forurening og arbejds- og leveforhold ombord på skibene.

Det handlingsprogram, der er vedlagt Kommissionens meddelelse af 24. februar 1993 opfører derfor en række foranstaltninger, der hovedsageligt sigter på at iværksætte, og, i påkommende fald, at supplere de standarder og normer, der er udarbejdet af de vigtigste internationale organer: den internationale søfartsorganisation (IMO - International Maritime Organisation) og den internationale arbejdsorganisation (ILO - International Labour Organisation).

2. Handlingsprogrammet indeholder en række retlige foranstaltninger vedrørende en lang række forhold forbundet med sikkerhed til søs og beskyttelse af havmiljøet. Størstedelen af disse retsakter er nu gennemført, dvs. over et dusin direktiver og forordninger i løbet af fem år.

Ajourføring af de vedtagne forordninger og direktiver på grundlag af internationale standarder og tekniske fremskridt udgør en stort arbejde for Kommissionen og for medlemsstaterne.

Ajourføring af EF-lovgivningen er snævert forbundet med nye bestemmelser, der vedtages på internationalt plan. Den lovgivning, der vedtages på internationalt plan bliver også løbende tilpasset. Internationale bestemmelser er ifølge sagens natur ofte af teknisk art, og skal derfor ofte tilpasses under hensyntagen til den hurtige teknologiske udvikling inden for konstruktion, udstyr, navigation og kommunikationsteknik. Der har også i de senere år vist sig en klar tendens til forøgelse af standarder og normer og den internationale lovgivnings udvidelse hen imod nye områder (integrerede administrationssystemer, sociale forhold ombord osv.).

3. EF-lovgivningen om sikkerhed til søs må tilpasses regelmæssigt for at tage hensyn til ændringer eller protokoller til internationale konventioner, til nye resolution eller ændringer til koder og samlinger af tekniske bestemmelser.

Da det drejer sig om bestemmelser af teknisk art, fastsætter Rådets grundforordninger og grunddirektiver normalt mulighed for at foretage sådanne tilpasninger ved hjælp af den såkaldte udvalgsprocedure.

¹ KOM(93) endelig udg. af 24.2.1993.

4. Den første foranstaltning der blev vedtaget efter offentliggørelse af meddelelsen af 24. februar 1993 var Rådets direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra EU-havne med farligt eller forurenende gods². Artikel 12 i dette direktiv fastsætter et forskriftsudvalg af type III(a) i henhold til Rådets afgørelse af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³.

Direktiv 93/75/EØF vedrører søtransport af farligt gods. De fleste⁴ af de forordninger og direktiver, Rådet senere har vedtaget, henviser - trods forskellige og varierede formål - til det udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 12 i direktiv 93/75/EØF. Kun fire forordninger og direktiver har nedsat et specifikt udvalg⁵.

Den nuværende situation er lidet tilfredsstillende. Selv om den generelle henvisning til det udvalg, der er oprettet i henhold til direktiv 93/75/EØF sikrer en vis ensartethed, medfører det dog manglende gennemsigtighed og er en kilde til forvirring for medlemsstaterne, når det drejer sig om sager, der ikke er forbundet med transport af farligt gods (f.eks. passagerbådes sikkerhed, havnestatskontrol).

5. I Kommissionens meddelelse af 24. februar 1993 har man dog allerede understreget fordelene ved, at blot et enkelt udvalg beskæftiger sig med spørgsmål forbundet med sikkerhed til søs, idet handlingsprogrammet nævner oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs.

I henhold til Kommissionens meddelelse sikrer oprettelse af et sådant udvalg den nødvendige sammenhæng ved iværksættelse af EF-foranstaltninger vedrørende sikkerhed til søs, idet disse da går igennem et enkelt udvalg. De udvalgsprocedurer, der anvendes i direktiverne og forordningerne på dette område har et tilfælles: det drejer sig hovedsagelig om at integrere ændringer og ajourføringer af internationale konventioner og instrumenter i fællesskabsret.

I henhold til en resolution, som Rådet vedtog den 8. juni 1993⁶ godkendte Rådet principielt - i overensstemmelse med Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1983 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen - oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs, som får til opgave at:

- a) centralisere de opgaver, der varetages af de udvalg inden for sikkerhed til søs, der er oprettet i medfør af nævnte afgørelse
- b) bistå og rådgive Kommissionen vedrørende alle spørgsmål forbundet med sikkerhed til søs. f.eks. forebyggelse eller begrænsning af miljøforurening på grund af søfartsaktiviteter.

² EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19.

³ EFT L 197 af 18.7.1987, s. 33.

⁴ Det drejer sig om følgende retsakter: Direktiv 95/21/EF, 97/70/EF, 98/18/EF, 98/41/EF, 1999/35/EF og forordning (EF) 3051/95.

⁵ Det drejer sig om direktiv 94/57/EF og 94/58/EF samt forordning (EØF) 613/91 og 2978/94.

⁶ EFT C 271 af 7.10.1993, s. 1.

Oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs har - ud over rationalisering og centralisering - positive praktiske følger, f.eks. nedskæring af antallet af møder og skulle føre til en nedskæring af omkostninger forbundet med tilrettelæggelse og afvikling af udvalgs møder.

6. Nærværende forslag sigter ikke blot på at erstatte de fem eksisterende udvalg med udvalget for sikkerhed til søs. Den sigter også på at erstatte den gældende forskriftsprocedure for de eksisterende forordninger og direktiver, som bygger på afgørelse 87/383/EØF, med en ny forskriftsprocedure, som for nylig er blevet oprettet ved Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁷.

Afgørelse 1999/468/EF forenkler vilkårene for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen og giver Europa-Parlamentet og offentligheden mulighed for større deltagelse, når det drejer sig om at gennemføre disse beføjelser, navnlig udvalgenes arbejde.

Nærværende forslag ændrer derfor bestemmelserne i den eksisterende EF-lovgivning om sikkerhed til søs for at erstatte type III(a)-udvalg med udvalg, der fungerer i henhold til proceduren i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF.

7. Kommissionen respekterer, hvad angår valget af type retsakt til oprettelse af udvalget for sikkerhed til søs og med anvendelse af forskriftsproceduren i EF-lovgivningen, princippet om procedurer.

Da udvalg oprettes i henhold til to typer retsakter, dvs. Rådets forordning eller Rådets direktiv, indebærer princippet om procedurer, at bestemmelserne i de gældende forordninger ændres ved en forordning, og at bestemmelserne i gældende direktiver ændres ved et direktiv i henhold til samrådsproceduren i artikel 251 i traktaten.

Nærværende forslag indeholder derfor dels et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om at oprette et udvalg for sikkerhed til søs og deraf følgende ændringer af de gældende forordninger og dels et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af de gældende rådsdirektiver, så de indeholder en henvisning til udvalget for sikkerhed til søs.

Endelig foreslår Kommissionen i sit forslag om ændring af de gældende direktiver at rette nogle redaktionelle fejl i direktiv 94/57/EF (om klassifikationsselskaber) og 98/18/EF (om passagerskibes sikkerhed).

8. Nærværende forslag sigter også på at reagere på det særdeles følsomme og komplicerede problem vedrørende forholdet mellem Fællesskabets retsorden og en internationale retsorden, som viste sig ved medlemsstaternes gennemførelse af Rådets forordninger og direktiver inden for sikkerhed til søs.

⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

EF-lovgivningen sigter på at anvende de gældende internationale bestemmelser der er gældende på tidspunktet, hvor den pågældende retsakt vedtages. Senere ajourføres fællesskabsretten med ændringerne i de internationale bestemmelser ved vedtagelse af Kommissionens forordninger eller direktiver (eller, sjældnere, ved Rådets forordninger eller direktiver).

Kommissionen har ved udførelsen af sine gennemførelsesbeføjelser et problem, hvad angår tidsfrister. Ændringerne til internationale konventioner, resolutioner eller koder vedtages i IMO ganske hyppigt og træder hurtigt i kraft på internationalt plan. På grund af de langvarige interne procedurer foregår ajourføringen af fællesskabsretten i henhold til udvalgsproceduren som regel efter ændringernes ikrafttrædelse på internationalt plan. Denne "kløft" er blevet endnu bredere for direktiver, da transponering tager lang tid.

Nogle medlemsstater indarbejder endvidere internationale ændringer hurtigere end EF-lovgivningen, til tider ved hjælp af en automatisk tilpasningsklausul i deres interne lovgivning.

Denne praksis er ikke i overensstemmelse med fællesskabsret. Medlemsstaterne har principielt ikke beføjelse til at indføre disse ændringer til et internationalt instrument i intern ret eller anvende dem så længe de ikke er indarbejdet i den pågældende EF-ret (dette er en følge af princippet om "fællesskabsrettens forrang").

Der er således i praksis næsten en systematisk forsinkelse mellem ikrafttrædelsesdatoen på internationalt plan og gennemførelsesdatoen på fællesskabsplan.

9. Denne situation giver anledning til en række ulemper både for medlemsstaterne og for Kommissionen:
 - Medlemsstaterne kan næsten kun befinde sig i en tilstand, hvor de har begået en overtrædelse, enten af fællesskabsret, når de i deres interne lovgivning indarbejder de internationale ændringer, der endnu ikke er vedtaget på fællesskabsplan eller af international ret, da de principielt skal overholde deres internationale forpligtelser, hvad angår ikrafttrædelse af konventioner og ændringer hertil.
 - Den aktuelle situation komplicerer i høj grad medlemsstaternes opgave, når det drejer sig om at indarbejde internationale sikkerhedsbestemmelser i national ret. Det gælder navnlig, når internationale ændringer i henhold til en medlemsstats ret automatisk gælder i national lov uden direkte transponering i national ret. Forbud mod at en medlemsstat kan anvende den seneste version af en international konvention gør det ikke muligt for staten at anvende denne retlige teknik med "automatisk" indføjelser af international ret. Den pågældende medlemsstat skal skelne mellem de bestemmelser i en international ændring, som ikke falder under et direktivs eller en forordnings anvendelsesområde og ændringer, som omfattes af et gældende direktiv eller en gældende forordning: De sidste kan ikke indarbejdes i national ret, så længe den pågældende EF-ret ikke er ændret.

- Samtidigt forekommende gældende bestemmelser på internationalt plan, som anvendes af tredjelande, og EF- bestemmelser, der er anderledes, fordi de bygger på tidligere versioner af de internationale bestemmelser, er en kilde til forvirring og retlig usikkerhed for de nationale myndigheder og for enkeltpersoner, både EF-statsborgere og ikke-EF-statsborgere, idet de ikke ved, hvilke bestemmelser, der skal anvendes.
 - Konsekvenserne for sikkerhed til søs og miljøbeskyttelse er negative, fordi de internationale ændringer - som principielt betyder en skærpelse af sikkerhedsstandarderne - iværksættes senere af medlemsstaterne, som på grund af fællesskabsretten er forpligtede til i et bestemt tidsrum at anvende en ældre version af et internationalt instrument. Fællesskabet fremstår således som et område, hvor der anvendes forældede eller mindre strenge standarder, hvilket påvirker dets anseelse.
 - Der er en risiko for modsigelse mellem medlemsstaternes forbud mod at anvende de seneste internationale ændringer, som er strengere, og det faktum, at EF-lovgivning ofte fastsætter minimumsstandarder, hvorved det overlades til medlemsstaterne selv at anvende strengere standarder, som berettiges af hensyn til sikkerheden eller miljøbeskyttelse.
 - Der skabes et betydeligt bureaukrati både på Kommissionsplan og på medlemsstatsplan. Kommissionen er tvunget til ofte at ændre de pågældende direktiver eller forordninger i henhold til ændringerne på internationalt plan (ændringer som ofte forekommer flere gange i løbet af samme år). Disse ændringer medfører administrative omkostninger, som ikke er ubetydelige, sommetider er de af rent formel art, når der er tale om ajourføring af datoen af den gældende version af internationale konventioner (f.eks. direktiv 96/39/EF, 97/34/EF og 98/74/EF om ændring af direktiv 93/75/EØF). Denne proces skal gentages af medlemsstaternes søfartsadministrationer, når de ændringer der er vedtaget på fællesskabsplan skal indarbejdes i lovgivningen.
10. Den aktuelle situation er utilfredsstillende. Det er meget vanskeligt at gennemføre en løsning, som går ud på at fremskynde ajourføringen af EF-lovgivningen på grund af de tidsfrister, der er indbygget i de interne procedurer til vedtagelse af en retsakt ved udvalgsproceduren. Målet bør være at få ikrafttrædelsen af en ændring på internationalt plan og på EF-plan til at falde sammen, hvilket er vanskeligt at gennemføre i betragtning af forskellen på tidsfristen for ikrafttrædelse på internationalt plan (generelt seks måneder efter ændringens vedtagelse ved stiltiende godkendelse) og de tidsfrister, der normalt er nødvendige før effektiv iværksættelse af disse internationale ændringer ved udvalgsproceduren. De interne tidsfrister omfatter bl.a. den nødvendige tid til en indgående undersøgelse af de internationale ændringer, udarbejdelse af et forslag til Kommissionens direktiv eller forordning, høring af udvalget, Kommissionens vedtagelse af teksten, hvortil kommer de almindelige tidsfrister for de nationale gennemførelsesforanstaltninger (12 eller endda 18 måneder efter ikrafttrædelse af fællesskabsretsakten).
11. Kommissionen foreslår at gribe muligheden for at oprette et udvalg for sikkerhed til søs ved at foreslå en løsning, som er acceptabel på det juridiske plan, og som kan opfylde både medlemsstaternes og Kommissionens ønsker om sammenhængende og effektiv gennemførelse af internationale foranstaltninger på EF-plan.

Denne løsning består i at tillade medlemsstaterne at anvende de seneste versioner af de internationale ændringer, med forbehold af en række forsigtighedsforanstaltninger (mekanisme til forudgående overensstemmelseskontrol) så man om nødvendigt kan udelukke de ændringer, som forekommer uacceptable, ved hjælp af et direktiv eller en forordning.

12. Med henblik på dette må man forud identificere de bestemmelser i forordninger eller direktiver, som er en henvisning til internationale instrumenter. Man kan forestille sig tre scenarier:

- Nogle EF-bestemmelser indeholder en liste over de definitioner og termer, der anvendes i korpus eller i bilag til den pågældende retsakt. Denne liste omfatter generelt de internationale instrumenter, der er relevante for direktivet, og præciserer at disse instrumenter er dem, "der er gældende på datoen for direktivets vedtagelse" eller på en dato, som fastsættes ved en senere ændring.
- Andre EF-bestemmelser indeholder dele af teksten i eller bestemmelserne i konventioner eller andre internationale instrumenter.
- Endelig indeholder nogle bestemmelser blot en henvisning til et internationalt instrument, eller til en del af et internationalt instrument, som er gældende for fællesskabsretsakten.

13. I det første tilfælde gør definitionen af et internationalt instrument i retsakten det muligt at identificere det internationale instrument, som EF-retsakten sigter på at gøre gældende helt eller delvist. En sådan definition indeholder to elementer:

- beskrivelse af den forkortelse, der normalt anvendes for en international konvention (f.eks. betyder "MARPOL" "Den Internationale Konvention af 1973 om Forebyggelse af Forurening fra Skibe med tilhørende protokol af 1978"); målet er også at forenkle læsningen af EF-retsakten ved at anvende forkortelsen i stedet for hele betegnelsen på det pågældende internationale instrument
- angivelse af datoen på den version af det internationale instrument, der anvendes i det pågældende direktiv.

En sådan definition har aldrig til formål eller til følge at indføre alle bestemmelserne i den internationale tekst i fællesskabsret eller at forpligte medlemsstaterne til at anvende dem.

Når artikel 2 i direktiv 93/75/EØF definerer IMDG-koden som "den internationale kode for søtransport af farligt gods, således som den er udformet den 1. januar 1997" betyder det selvfølgelig ikke, at denne bestemmelse indfører IMDG-koden i EF-ret og forpligter medlemsstaterne til at anvende alle bestemmelserne deri. Direktiv 93/75/EØF forpligter ikke medlemsstaterne til at overholde bestemmelser vedrørende f.eks. stuvning eller adskillelse af kolli, som ikke er forbundet med direktivets formål. De bestemmelser i IMDG-koden, som gøres obligatoriske ved direktivet, forekommer i bilag 1 (det drejer sig om meddelelse af IMDG-nummeret på det transporterede gods).

Definitionerne i EF-retsakter er således ikke "operationelle" bestemmelser, som medfører præcise forpligtelser fra medlemsstaternes side: de internationale bestemmelser, som medlemsstaterne skal sørge for at gennemføre, identificeres i andre EF-retsakter.

Angivelse af datoen er således i denne forbindelse blot et element i definitionen af det internationale instrument. Den har ingen direkte virkning for indholdet af de forpligtelser, der pålægges ved EF-retsakten.

Kommissionen mener således, at det ikke er nødvendigt at nævne den præcise dato for en bestemt version af et internationalt instrument. Det er tilstrækkeligt at henvise til den gældende version af et internationalt instrument, som udgør den sidste gældende version af dette instrument⁸.

Denne definition inkluderer principielt de seneste ændringer til en international tekst. Sikkerhedsklausulen, der er beskrevet senere i punkt 16 kan dog medføre, at bestemte omstridte bestemmelser i en international ændring kan udelukkes fra direktivets eller forordningens anvendelsesområde. Af hensyn til retlig sikkerhed må man derfor præcisere, at den definition, EF-retsakten giver et internationalt instrument, uden forbehold omfatter foranstaltninger, der træffes som følge af sikkerhedsklausulen.

14. I det andet tilfælde har Kommissionen til hensigt at gøre præcise og velidentificerede bestemmelser i en international konvention eller resolution obligatoriske i Fællesskabet. De internationale bestemmelser gentages i retsakten eller i et bilag og udgør en integreret del af det pågældende direktiv eller forordning.

Medlemsstaterne kan principielt ikke anvende de seneste internationale ændringer før disse er blevet indarbejdet i den pågældende EF-retsakt. De internationale normer og standarder, der forekommer i en forordning eller et direktiv, er blevet EF-bestemmelser og eksisterer indtil de eventuelt ændres ved en senere EF-retsakt.

Det forhold, at en ændring er trådt i kraft på internationalt plan og anvendes i søfartskredse i hele verden, skaber ikke særlige vanskeligheder. Det er jo i denne situation ganske klart, at medlemsstaterne kun kan acceptere og anvende de nye ændringer for den del, der ikke er omfattet af EF-lovgivning, som således bliver et "særligt regelsæt" i forhold til den gældende internationale ret.

Kommissionen gør i praksis en indsats for at nedskære tidsafstanden mellem international ret ved regelmæssigt at ændre de pågældende grundretsakter. Hvis en international ændring indfører ændringer, som Fællesskabet ikke kan acceptere, behøver man således simpelthen ikke at indføre dem i den pågældende EF-ret, så de tidligere bestemmelser fortsat er gældende i Fællesskabet.

⁸ Det kan være interessant at bemærke, at den internationale lovgivning selv anvender en sådan fremgangsmåde, når den i en international konvention henviser til en anden international konvention. Regel 11-1 i kapitel II-1 i SOLAS-konventionen fastsætter at "for the purposes of this regulation "free board deck", "length of ship" and "forward perpendicular" have the meaning as defined in the international convention on load lines in force".

15. I det tredje tilfælde, når retsakten foretager en henvisning til en international tekst, bliver alle ændringer til denne internationale tekst automatisk indarbejdet i EF-lovgivningen, da der ikke foreligger en henvisning til den gældende internationale retsakt på en præcis dato. I praksis er internationale ændringer principielt en styrkelse af de internationale sikkerhedsstandarder og -normer, men der er dog i teorien mulighed for, at nye internationale standarder og normer sænker sikkerhedsniveauet eller viser sig at være uforenelige med andre gældende bestemmelser i EF-søret.
16. Det er således uomgængeligt nødvendigt at skabe en forudgående procedure til overensstemmelseskontrol, som garanterer, at en international ændring, der er i direkte modstrid med Fællesskabets lovgivning eller politik for sikkerhed til søs, eller som sænker niveauet for sikkerhedsstandarder og -normer ikke indføres på fællesskabsplan.

En sådan procedure består i at afholde hastemøde i udvalget for sikkerhed til søs på Kommissionens eller en medlemsstats initiativ med henblik på at træffe passende foranstaltninger, så snart en sådan situation opstår.

Disse foranstaltninger kan f.eks. bestå af en klar udelukkelse fra EF-retsaktens anvendelsesområde af bestemmelserne i en ændring til en konvention eller en resolution, som er vedtaget af IMO i modstrid med EF-ret. I en sådan situation skal grundretsakten ændres ved Kommissionens direktiv eller forordning, alt efter tilfældet, efter hastehøring af udvalget for sikkerhed til søs.

Følgende eksempel illustrerer, hvorledes denne procedure til overensstemmelseskontrol kan anvendes: en bestemmelse i direktiv 95/21/EF om havnestatskontrol fastsætter, at de inspektører, der skal udføre inspektion om bord på skibene anvender detaljerede procedurer, som beskrives i bilag 1 til Paris-memorandummet om havnestatskontrol. Hvis man forestiller sig, at bestemte bestemmelser i en nylig ændring til dette memorandum, giver anledning til store vanskeligheder, skal man blot ved hjælp af proceduren til overensstemmelseskontrol vedtage en ændring til direktiv 95/21/EF, som fastsætter, at inspektørerne skal anvende procedurerne i bilag 1 til Paris-memorandummet, bortset fra bestemmelse X, Y eller Z, som klart identificeres. Der er således ingen fare for forvirring eller retlig usikkerhed, hvad angår de bestemmelser i en international ændring, der udelukkes.

17. Det er vigtigt, at proceduren til overensstemmelseskontrol gør det muligt at vedtage specifikke foranstaltninger hurtigt. Datoen for vedtagelse af en international ændring og ikrafttrædelsen af denne ændring kan ligge meget nær op ad hinanden. Det kan dog vare flere måneder at iværksætte proceduren til overensstemmelseskontrol, derpå beslutte at indkalde udvalget, og eventuelt at vedtage en specifik foranstaltning (f.eks. udelukke en modstridende international ændring af et direktivs anvendelsesområde).

Man må derfor for det første træffe sikkerhedsforanstaltninger for at undgå, at der i den periode træffes ensidede initiativer, som kan påvirke procedurens udfald. For ikke at bringe vedtagelse af specifikke foranstaltninger gennem proceduren for overensstemmelseskontrol i fare, skal Kommissionen kunne anmode medlemsstaterne om ikke at acceptere modstridende ændringer på internationalt plan eller at træffe interne retlige foranstaltninger med henblik på at anvende disse.

En medlemsstat bør således afholde sig fra at:

- iværksætte en ratificeringsprocedure eller
- at påbegynde ændring af den nationale lovgivning

og selvfølgelig heller ikke begynde direkte at anvende den pågældende internationale ændring. Dette kunne f.eks. forekomme i forbindelse med ændringer til bestemte internationale koder, som medlemsstaterne på internationalt plan tilskyndes til at anvende hurtigst muligt efter deres vedtagelse; i disse tilfælde foreligger der ikke en senere ikrafttrædelsesdato.

18. Der foreligger et særligt scenario i forbindelse med ændringer til internationale konventioner, som vedtages af IMO ved hjælp af proceduren for tavs vedtagelse. Denne procedure blev indført af IMO for at afhjælpe de langsomme, traditionelle ændringsprocedurer for konventionerne. I stedet for at forlange, at et ændringsforslag først træder i kraft efter at være blevet accepteret af et bestemt antal parter, fastsætter den nye procedure, at en ændring (som oftest vedtages ved et IMO-udvalgs resolution) træder i kraft på en given dato, medmindre der fremsættes indsigelser mod ændringen af et bestemt antal parter før denne dato.

I dette tilfælde, hvor tavshed betyder vedtagelse, er det vigtigt, at Fællesskabet direkte modsætter sig en international ændring, der er i modstrid med EF-lovgivningen. Noget sådant kan kun have en gavnlig virkning, hvis det sker, før ændringen træder i kraft på internationalt plan. Det er således navnlig i et sådan tilfælde, at problemet hurtigt skal forelægges udvalget for sikkerhed til søs, så man kan fastlægge en fælles linje så hurtigt, at medlemsstaterne kan give udtryk for indsigelser til den internationale ændring inden for de fastsatte tidsfrister.

Da det skal gå hurtigt, må ændringsforslaget til internationale instrumenter undersøges hurtigt og omhyggeligt for at verificere, hvor vidt de er forenelige med fællesskabsret eller Fællesskabets politik om sikkerhed til søs, når de vedtages, og endog før de vedtages, så snart de foreslåede foranstaltningers indhold ligger tilstrækkeligt klart. Denne undersøgelse foretages ikke blot i Kommissionen, men også af medlemsstaterne, som også har ret til at anmode om et hastemøde i udvalget for sikkerhed til søs. Da det drejer sig om en hasteprocedure, må Rådets maksimumstidsfrist på tre måneder i henhold til artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF til at reagere på et forslag fra Kommissionen (hvis der ikke foreligger udtalelse eller modstridende udtalelse fra udvalget) nedskæres til en måned.

Det kan ske, at Fællesskabets modstand mod en international ændring ikke er tilstrækkelig til at hindre, at den træder i kraft. Hvis en modstridende ændring trods alt træder i kraft på internationalt plan, er situationen den samme som ved uoverensstemmelse mellem gældende EF-retsakter og internationale retsakter, dvs. at den ændring, der er vedtaget på internationalt plan ikke gælder i Fællesskabet, selv om den gælder på internationalt plan.

19. Det må understreges, at iværksættelse af proceduren til overensstemmelseskontrol principielt bliver særdeles sjældne. Faren for at en international ændring sænker sikkerhedsniveauet sammenlignet med tidligere standarder og normer er rent faktisk lidet sandsynligt. Den generelle tendens er tværtimod at udvide eller styrke sikkerhedsstandarderne. Det er dog altid muligt, at en international ændring direkte eller indirekte kan føre til et lavere sikkerhedsniveau.
20. Det må understreges, at den foreslåede fremgangsmåde er helt anderledes end eksisterende praksis, hvor ændringerne indføres som en tilføjelse til den eksisterende tekst: I dette tilfælde tildeler Rådet Kommissionen beføjelser til at udelukke de ændringer til internationale konventioner, som ikke er i overensstemmelse med målene i den fælles politik om sikkerhed til søs fra EF-retsaktens anvendelsesområde. Hvis Kommissionen ikke skrider ind, indgår disse ændringer automatisk i EF-retsaktens anvendelsesområde.

Denne tildeling af beføjelser foregår strengt i henhold til artikel 202, tredje tankestreg i traktaten (tidligere artikel 145/EF). De beføjelser, der således tildeles Kommissionen er endvidere begrænset til sikkerhed til søs hvor de internationale standarder og normer stort set er af teknisk art.

BEGRUNDELSE FOR DE FORESLÅEDE FORANSTALTNINGER

- 21.a) *Hvilke formål har den påtænkte foranstaltning set i lyset af EF's forpligtelser, og hvad er problemet EF-dimension (f.eks. hvor mange medlemsstater berøres heraf, og hvorledes er problemet hidtil blevet behandlet)?*

Foranstaltningen indgår Fællesskabets politik om sikkerhed til søs. Formålet med foranstaltningen er i EF-lovgivningen om sikkerhed til søs at anvende bestemmelserne i Rådets afgørelse nr. 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen samt at lette og forenkle ajourføringen af denne lovgivning i henhold til udviklingen inden for den relevante internationale ret.

- 22.b) *Hører den påtænkte foranstaltning under EF's enekompetence, eller er der tale om en kompetence, som EF deler med medlemsstaterne?*

Foranstaltningen anvender på et bestemt område (sikkerhed til søs) det forhold, der defineres i traktatens artikel 202 om muligheden af at Rådet tildeler Kommissionen beføjelser til at gennemføre de af Rådet udfærdigede forskrifter. Den sigter også på at lette gennemførelsen af en EF-politik, som foregår med delt ansvar mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

- 23.c) *Kan problemet løses mest effektivt af EF eller af medlemsstaterne?*

Da en sådan foranstaltning er af "interinstitutionel" art kan den kun foretages på fællesskabsniveau.

- 24.d) *Hvilke yderligere konkrete fordele er forbundet med den foranstaltning, EF påtænker, og hvad vil omkostningerne være ved at forholde sig passiv?*

Foranstaltningen er en reaktion på Kommissionens forpligtelse til at ajourføre hele EF-lovgivningen under hensyntagen til Rådets beslutning 1999/468/EF om "udvalgsproceduren". Den gør det også lettere for medlemsstaterne at gennemføre ændringer til internationale konventioner og den nedskærer Kommissionens arbejde med ofte at skulle ændre grundretsakter inden for sikkerhed til søs.

Omkostningerne ved at forholde sig passiv ville være retlig forvirring og tung administration forbundet med det forhold, at der findes flere udvalg som fungerer i henhold til de gamle procedurer, som blev fastsat ved afgørelse 87/373/EØF og ved nye retsforanstaltninger, som indeholder et udvalg i henhold til bestemmelserne i beslutning 1999/468.

Omkostningerne ved at forholde sig passiv vil også være en EF-lovgivning og derfor også national lovgivning, som ofte er forsinket i forhold til international lovgivning og derfor medfører et mindre tilfredsstillende sikkerhedsniveau i Fællesskabet end i resten af verden.

- 25.e) *Hvilke muligheder har EF? (henstilling, finansiel støtte, retsforskrifter, gensidig anerkendelse osv.)?*

På grund af foranstaltningens formål og under hensyntagen til princippet om parallelisme, kan de eksisterende forordninger kun ændres ved en forordning og det eksisterende direktiv ved et direktiv.

- 26.f) *Er det nødvendigt med ensartede forskrifter eller er det tilstrækkeligt at opstille de generelle mål i et direktiv, der derefter gennemføres af medlemsstaterne?*

Som tidligere angivet afgøres valget af retsakt af formålet med foranstaltningen og af de retsakter, den ændrer.

FORSLAGETS INDHOLD

27. De følgende forslag til retsakter har til formål at nedsætte et udvalg for sikkerhed til søs, som skal erstatte udvalgene i de gældende Rådets forordninger og direktiver om sikkerhed til søs. Forslagene har endvidere til formål at lette ajourføring af forordninger og direktiver om sikkerhed til søs i henhold til udviklingen i international ret.

Der er tale om to forskellige forslag:

- et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning, som nedsætter et udvalg for sikkerhed til søs, fastsætter procedurene herfor samt anvendelsesområdet. Dette forslag fastsætter endvidere ændring af de eksisterende forordninger inden for sikkerhed til søs både under hensyntagen til nedsættelse af udvalget for sikkerhed til søs og for at lette senere ajourføring under hensyntagen til udviklingen inden for sikkerhed til søs i international ret
- et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv, som har til formål at ændre de eksisterende direktiver om sikkerhed til søs, så de tilpasses udvalget for sikkerhed til søs og for at lette senere ajourføring.

28. Dette forslag indeholder ikke en konsekvensanalyse da det ikke påvirker virksomhederne. Man har heller ikke ment det nødvendigt at opstille en finansieringsoversigt, da forslaget ikke fører til en forøgelse af udgifterne og oven i købet kan få en gunstig økonomisk virkning på grund af rationaliseringen af udvalgenes arbejdsopgaver og det mindre antal møder.

SÆRLIGE BETRAGTNINGER

I - FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS FORORDNING OM UDVALG FOR SIKKERHED TIL SØS OG ÆNDRING AF FORORDNINGERNE OM SIKKERHED TIL SØS OG FOREBYGGELSE AF FORURENING FORÅRSAGET AF SKIBE

Artikel 1

Denne artikel definerer forordningens formål: at oprette et udvalg for sikkerhed til søs, som centraliserer de eksisterende udvalgs opgaver og letter ændringen af EF-lovgivningen i henhold til udviklingen i de vigtigste konventioner, resolutioner og andre aftaler, som træder i kraft på internationalt plan.

Artikel 2

Denne artikel indeholder definitioner af forordningens nøgleord. Den indeholder bl.a. alle de EF-retsakter - både forordninger og direktiver - som berøres af udvalget for sikkerhed til søs.

Artikel 3

Denne artikel vedrører nedsættelse af et forskriftsudvalg, som kaldes udvalget for sikkerhed til søs, at præcisere procedurerne for dette udvalg med henvisning til afgørelse 1999/468/EF. Udvalget for sikkerhed til søs har de funktioner, som det allerede er blevet pålagt i henhold til gældende EF-lovgivning. Hertil kommer muligheden for at ændre denne forordning, så listen over de forordninger og direktiver, den vedrører, også indeholder nye EF-retsakter, som træder i kraft efter vedtagelse af nærværende forordning.

Artikel 4

Denne artikel beskriver mekanismen til overensstemmelseskontrol, som anvendes til at sikre at ændringerne til en konvention eller en resolution, som vedtages på internationalt plan, og som evt. kan medføre at EF-normer og -standarder sænkes, kan undersøges af udvalget for sikkerhed til søs. Den fastsætter bl.a. mulighed for, at udvalget for sikkerhed til søs kan indkaldes til hastemøde på Kommissionens eller en medlemsstats anmodning for at undersøge de pågældende ændringer og udtale sig om eventuelle hensigtsmæssige EF-foranstaltninger. Som en forsigtighedsforanstaltning kan Kommissionen også anmode om, at medlemsstaterne ophæver eller indberetter ethvert initiativ med henblik på at acceptere eller anvende den pågældende internationale ændring.

Artikel 5

Denne artikel beskriver de funktioner, som udvalget for sikkerhed til søs pålægges. Det drejer sig om funktioner, som allerede foreligger i de gældende forordninger og direktiver. Udvalget for sikkerhed til søs skal endvidere udtale sig om optagelse af nye retsakter i den liste over forordninger og direktiver, som udgør "EF's søfartslovgivning", efterhånden som de vedtages.

Artikel 6-8

Disse artikler ændrer de gældende forordninger om sikkerhed til søs, dvs. forordning 613/91 om overførsel af skibe fra et register til et andet inden for Fællesskabet, forordning 2978/94 om gennemførelse af IMO-resolution A.747(18) om anvendelse af tonnagemåling af ballastrum i olietankskibe med separate ballasttanke og forordning 3051/95 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger.

Ændringerne består i at strege de udtryk, der henviser til forordningens vedtagelsesdato og at erstatte det udvalg, der nedsættes af grundforordningen (udvalg nedsat ved direktiv 93/75/EØF for forordning 3051/95, og et særligt udvalg i de andre tilfælde) med udvalget for sikkerhed til søs.

Artikel 9

Ingen kommentarer.

II - FORSLAG TIL DIREKTIV OM ÆNDRING AF DIREKTIVER OM SIKKERHED TIL SØS OG FOREBYGGELSE AF FORURENING FORÅRSAGET AF SKIBE

Artikel 1

Artikel 1 definerer direktivforslagets målsætning, dvs. at erstatte de udvalg, der er nedsat ved de gældende direktiver om sikkerhed til søs med udvalget for sikkerhed til søs, som er nedsat ved forordning (EF) nr. .../2000. Forslaget har også til formål at lette ændring af de gældende direktiver i henhold til udviklingen inden for de vigtigste konventioner, resolutioner eller andre aftaler, der træder i kraft på internationalt plan.

Artikel 2-10

Disse artikler ændrer de relevante Kommissionens direktiver om sikkerhed til søs og beskyttelse af havmiljøet. Det drejer sig om følgende direktiver:

- Artikel 2: Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods.
- Artikel 3: Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (direktiv om klassifikationsselskaber).
- Artikel 4: Rådets direktiv 94/58/EF af 22. november 1994 om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv.
- Artikel 5: Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol).
- Artikel 6: Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe.
- Artikel 7: Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover.

- Artikel 8: Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe.
- Artikel 9: Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de om bordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater.
- Artikel 10: Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer.
- Ændringerne til disse direktiver vedrører:
 - For hvert enkelt internationalt instrument at strege henvisningen til en gældende version på en bestemt dato med forbehold af sikkerhedsklausulen i artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr./2000.
 - At erstatte det udvalg, der er nedsat i henhold til hvert enkelt direktiv, med udvalget for sikkerhed til søs og at præcisere, at forskriftsproceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr./2000 gælder.
 - I bestemte tilfælde at foretage tilpasninger, hvad angår udvalgsprocedurens anvendelsesområde. Det drejer sig f.eks. om ændringer til direktiv 94/57/EF og direktiv 98/18/EF. I førstnævnte tilfælde drejer der sig om at rette en udeladelse: artikel 8 i direktivet henviser til ændringer i koder og resolutioner som er nævnt i artikel 2, litra d) og artikel 6 i samme direktiv, mens artikel 2, punkt d) ikke kun henviser til koder, men også til de internationale konventioner og protokoller. Hvad angår direktiv 98/18/EF har Rådet givet udtryk for, at det ønsker at ændre bilag I med en forenklet procedure⁹. Rådet har dog ikke medtaget denne mulighed i artikel 8 vedrørende områder, der omfattes af udvalgsproceduren. Den nye formulering i punkt b) i artikel 8 skal rette dette forhold.

Artikel 11, 12 og 13

Ingen kommentarer.

⁹ Rådets og Kommissionens erklæring PV CONS 11, TRANS 23, 6431/98 ADD 1, 23.3.1998, s. 4.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om et udvalg for sikkerhed til søs og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening hidrørende fra skibe

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹²,

i henhold til proceduren i artikel 251 i traktaten¹³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Gennemførelsesforanstaltningerne for de gældende forordninger og direktiver om sikkerhed til søs vedtages gennem et forskriftsudvalg, som er nedsat ved Rådets direktiv 93/75/EØF¹⁴ og, i bestemte tilfælde, gennem et ad hoc-udvalg. Disse udvalg styres i henhold til bestemmelser fastsat ved Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁵.
- (2) Rådet godkendte ved sin resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs principielt oprettelse af en komité for sikkerhed til søs og opfordrede Kommissionen til at forelægge et forslag til oprettelse af en sådan komité.
- (3) Udvalget for sikkerhed til søs har til opgave at centralisere arbejdsopgaverne for de udvalg, som er nedsat i henhold til EF-lovgivning om sikkerhed til søs samt at bistå og rådgive Kommissionen i alle spørgsmål vedrørende sikkerhed til søs og forebyggelse eller begrænsning af miljøforurening på grund af søfartsaktiviteter.

¹⁰ EFT C

¹¹ EFT C

¹² EFT C

¹³ EFT C

¹⁴ EFT L 247 af 5.10.1993. Direktiv senest ændret ved direktiv 98/74/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 7).

¹⁵ EFT L 197 af 18.7.1987, s. 3.

- (4) I henhold til Rådets resolution af 8. juni 1993 skal der oprettes et udvalg for sikkerhed til søs og det skal overdrages de arbejdsopgaver, som tidligere blev varetaget af udvalg, som er nedsat i henhold til den eksisterende EF-lovgivning om sikkerhed til søs. Al ny EF-lovgivning, som vedtages om sikkerhed til søs, falder også ind under udvalget for sikkerhed til søs.
- (5) Rådets afgørelse 87/373/EØF er blevet erstattet med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁶. Afgørelse 1999/468/EF sigter på at definere procedurerne for de pågældende udvalg samt at sikre bedre oplysninger til Europa-Parlamentet og til offentligheden om udvalgenes arbejde.
- (6) For udvalget for sikkerhed til søs anvendes derfor de relevante bestemmelser i afgørelse 1999/468/EF. De nødvendige foranstaltninger til iværksættelse af den gældende lovgivning om sikkerhed til søs er de generelle bestemmelser i artikel 2 i afgørelse 1999/468/EF, og disse foranstaltninger vedtages i henhold til forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (7) Den eksisterende lovgivning om sikkerhed til søs må også ændres således at udvalget for sikkerhed til søs erstatter det udvalg, der er nedsat i henhold til direktiv 93/75/EØF eller, i pågældende fald, ad hoc-udvalget, som er nedsat i henhold til den pågældende lovgivning. Navnlig skal nærværende forordning ændre de pågældende bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 613/91¹⁷, (EF) nr. 2978/94¹⁸ og (EF) nr. 3051/95¹⁹ for at indføre udvalget for sikkerhed til søs og iværksætte forskriftsprocedurerne i henhold til artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF.
- (8) Den eksisterende EF-lovgivning om sikkerhed til søs bygger på bestemmelserne i internationale konventioner, koder og resolutioner, som træder i kraft på den pågældende EF-retsakts vedtagelsesdato eller den dato, der angives i retsakten. Som følge af denne situation kan medlemsstaterne ikke anvendes senere ændringer til disse internationale instrumenter, før EF-direktiverne eller EF-forordningerne er blevet ændret. Da det er vanskeligt at få datoerne for ikrafttrædelsen af en ændring på internationalt plan til at passe sammen med den retsakt, der indfører denne ændring i EF-ret giver dette anledning til betydelige problemer, navnlig forsinket anvendelse i Fællesskabet af de seneste og strengeste internationale normer og standarder.
- (9) Der må dog skelnes mellem bestemmelserne i en EF-retsakt som, med hensyn til gennemførelsen, henviser til et internationalt instrument, og EF-bestemmelser, som helt eller delvist gengiver et internationalt instrument. I sidstnævnte tilfælde kan de seneste ændringer til de internationale instrumenter kun blive gældende på EF-plan ved en ændring til de pågældende fællesskabsbestemmelser.
- (10) Medlemsstaterne skal derfor have lov til at anvende de seneste internationale konventioner, undtagen dem, der direkte indgår i en EF-retsakt. For at opnå dette, skal det blot angives, at der er tale om "den gældende" internationale konvention i direktivet eller forordninger uden angivelse af dato.

¹⁶ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

¹⁷ EFT L 68 af 15.3.1991, s. 1.

¹⁸ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 1.

¹⁹ EFT L 320 af 30.12.1995, s. 14, ændret ved forordning (EF) nr. 179/98 af 23.1.1998, s. 35.

- (11) Der må dog etableres en specifik procedure til overensstemmelseskontrol, så Kommissionen efter høring af udvalget for sikkerhed til søs, kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre uoverensstemmelse mellem ændringerne til internationale instrumenter og den gældende EF-lovgivning eller EF-politik for sikkerhed til søs. En sådan procedure skal også tjene til at undgå, at internationale ændringer svækker det niveau for sikkerhed til søs, som Fællesskabet har opnået.
- (12) Proceduren til overensstemmelseskontrol kan kun få fuld virkning, hvis foranstaltningerne vedtages hurtigst muligt og i hvert fald før den dato, hvorpå den internationale ændring træder i kraft. Rådets frist i henhold til artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF til at afgive udtalelse om foranstaltningerne skal derfor nedskæres til en måned -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at forbedre gennemførelsen af EF-lovgivningen om sikkerhed til søs, beskyttelse af havmiljøet og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe:

- a) ved at centralisere opgaverne for de udvalg, der er nedsat i henhold til den pågældende EF-lovgivning ved at skabe et enkelt udvalg, der kaldes udvalget for sikkerhed til søs
- b) ved at lette ændring af EF-lovgivning i forhold til udviklingerne i de internationale instrumenter, der gælder for sikkerhed til søs, beskyttelse af havmiljøet og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "internationale instrumenter": konventioner, protokoller, resolutioner, koder, regelsamlinger, cirkulærer, normer og bestemmelser, der er blevet vedtaget af en international konference, den internationale søfartsorganisation (International Maritime Organisation - IMO), den internationale arbejdsorganisation (ILO), parterne til et aftalememorandum eller et internationalt standardiseringsorgan om sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening, som hidrører fra skibe, og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe.
- 2) "EF-lovgivning om søfartsforhold": Gældende EF-retsakter som følger:
- a) Rådets forordning (EØF) nr. 613/91 af 4. marts 1991 om overførsel af skibe fra et register til et andet inden for Fællesskabet

- b) Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods
- c) Rådets forordning (EF) nr. 2978/94 af 21. november 1994 om gennemførelse af IMO-resolution A.747(18) om anvendelse af tonnagemåling af ballastrum i olietankskibe med separate ballasttanke
- d) Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed²⁰
- e) Rådets direktiv 94/58/EF af 22. november 1994 om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv²¹
- f) Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol)²²
- g) Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 af 8. december 1995 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger
- h) Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe²³
- i) Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længe på 24 m og derover²⁴
- j) Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe²⁵
- k) Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater²⁶
- l) Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer²⁷

²⁰ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20. ændret ved direktiv 97/58/EF (EFT L 274 af 7.10.1997, s. 8).

²¹ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 28. ændret ved direktiv 98/35/EF (EFT L 172274 af 17.6.1998, s. 1).

²² EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1, ændret ved direktiv 99/97/EF (EFT L 331 af 23.12.1997, s. 67).

²³ EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25, ændret ved direktiv 98/85/EF (EFT L 315 af 11.11.1998, s. 14).

²⁴ EFT L 34 af 9.2.1998, s. 1, ændret ved direktiv 1999/19/EF (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 48).

²⁵ EFT L 144 af 15.5.1998, s. 1.

²⁶ EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35.

²⁷ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1.

Artikel 3

Nedsættelse af udvalget for sikkerhed til søs

1. Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg, herefter kaldet udvalget for sikkerhed til søs, som består af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. Når der henvises til denne artikel, gælder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, og i artikel 8 i denne afgørelse.
3. I denne forordning er det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i beslutning 1999/468/EF, fastsat til en måned.

Artikel 4

Procedure til overensstemmelseskontrol

1. EF-forordninger og -direktiver som nævnt i artikel 2, stk. 2, kan ændres i henhold til proceduren i artikel 3 herunder med henblik på at udelukke en ændring til internationale instrumenter, som defineret i artikel 2, stk. 1, fra den pågældende forordnings eller det pågældende direktivs anvendelsesområde.

En sådan ændring er kun mulig, hvis der er en direkte fare for, at niveauet for sikkerhed til søs eller miljøbeskyttelse, som er fastsat ved EF-lovgivning, er uforeneligt med ændringen, eller når den bringer gennemførelsen af EF-målsætningen for sikkerhed til søs i fare.

2. I en periode på seks måneder efter vedtagelse på internationalt niveau af en ændring til et internationalt instrument, som nævnt i artikel 2, stk. 1, afholder de medlemsstater, der er aftaleparter til dette instrument sig fra ethvert initiativ med henblik på at acceptere eller anvende denne ændring, så Kommissionen kan forelægge det i artikel 3, stk. 1, nævnte udvalg et forslag til Kommissionens forordning eller direktiv med henblik på, ved anvendelse af stk. 1, at udelukke denne ændring fra fællesskabsteksten. Hvis de seks måneder overskrides, forlænges dette tidsrum indtil passende foranstaltninger er blevet vedtaget.
3. Når en ændring til et internationalt instrument foregår ved stiltiende accept, vedtages Kommissionens forordning eller direktiv om udelukkelse af denne nye ændring fra EF-ret af de i stk. 1 nævnte grunde efter et passende tidsrum, så de pågældende medlemsstater har tid til at indgive indsigelse til ændringen på internationalt plan.

Artikel 5

Beføjelser for udvalget for sikkerhed til søs

Udvalget for sikkerhed til søs har de beføjelser, som den betros i henhold til gældende EF-ret.

Artikel 2, stk. 2, i nærværende forordning kan ændres i henhold til proceduren i artikel 3, så den også indeholder retsakter, som træder i kraft efter vedtagelse af denne forordning.

Artikel 6

Ændring til forordning (EØF) N° 613/91

Forordning (EØF) nr. 613/91 ændres således:

- 1) Artikel 1, punkt a), ændres således:
 - a) I første afsnit udgår udtrykket "på den dato, hvor denne forordning vedtages" og følgende tilføjes "med forbehold af de i pågældende fald truffe foranstaltninger i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000".
 - b) Sidste afsnit udgår.
- 2) Artikel 6 og 7 erstattes med følgende tekst:

«Artikel 6

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs, som nedsættes ved artikel 3 i forordning (EF). nr..../2000.

Artikel 7

Hvis der henvises til nærværende artikel, gælder forskriftsproceduren i artikel 3 i forordning (EF)/2000".

Artikel 7

Ændring til forordning (EF) N° 2978/94

Forordning (EF) nr. 2978/94 ændres således:

- 1) Artikel 3, punkt g erstattes med følgende tekst: "Marpol 73/78" i den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening af skibe som ændret ved protokollen af 1978 samt gældende ændringer hertil med forbehold af de i pågældende fald truffe foranstaltninger i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000"
- 2) Artikel 7 erstattes med følgende tekst:

«Artikel 7

"Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr./2000."

Artikel 8

Ændring til forordning (EF) N° 3051/95

Forordning (EF) nr. 3051/95 ændres således:

- 1) I artikel 9 udgår "artikel 10, stk. 2" og i stedet skrives "artikel 10".
- 2) Artikel 10 udskiftes med følgende tekst:

«Artikel 10

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000".

Artikel 9

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiverne om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening forårsaget af skibe

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forslag²⁸,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²⁹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³⁰,

i henhold til proceduren i artikel 251 i traktaten³¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De gældende direktiver om sikkerhed til søs henviser til det udvalg, der er nedsat ved Rådets direktiv 93/75/EØF³² og i nogle tilfælde til et ad hoc-udvalg, der er nedsat ved det pågældende direktiv. De eksisterende direktiver fastsætter, at disse udvalg fungerer i henhold til bestemmelserne i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³³.
- (2) Afgørelse 87/373/EØF er blevet udskiftet med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³⁴. Da de foranstaltninger, der er nødvendige for iværksættelse af de gældende direktiver inden for sikkerhed til søs er generelle foranstaltninger i henhold til artikel 2 i afgørelse 1999/468/EF skal de vedtages i henhold til forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5.

²⁸ EFT C

²⁹ EFT C

³⁰ EFT C

³¹ EFT C

³² EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19, senest ændret ved direktiv 98/74/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 7).

³³ EFT L 197 af 18.7.1987, s. 3.

³⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr./2000³⁵ nedsætter et udvalg, udvalget for sikkerhed til søs, som skal centralisere de udvalgs arbejdsopgaver, som er blevet nedsat i henhold til fællesskabslovgivningen om sikkerhed til søs, og fastsætter anvendelse af forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF til iværksættelse af denne lovgivning.
- (4) De gældende direktiver om sikkerhed til søs må derfor ændres så de eksisterende udvalg erstattes med udvalget for sikkerhed til søs.
- (5) De gældende direktiver skal endvidere ændres så ændringsprocedurerne, der er fastsat ved forordning (EF) .../2000 og bestemmelserne i samme forordning med henblik på at lette tilpasning til ændringer til internationale instrumenter om sikkerhed til søs kan finde anvendelse -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at ændre de gældende rådsdirektiver om sikkerhed til søs, beskyttelse af havmiljøet og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe:

- a) ved at henvide til udvalget for sikkerhed til søs, som er nedsat ved forordning (EF) nr./2000.
- b) ved at lette tilpasning af disse direktiver til ændringer til internationale instrumenter inden for sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening forårsaget af skibe og leve- og arbejdsforhold om bord på skibe i henhold til betingelserne fastsat ved forordning (EF) nr./2000.

Artikel 2

Ændring til direktiv 93/75/EØF

Direktiv 93/75/EØF ændres således:

- 1) Artikel 2 ændres således:
 - a) I punkt e) og i) udgår "den 1. januar 1998"
 - b) I punkt f) udgår "den 1. januar 1997"
 - c) I punkt g) udgår "den 10. juli 1998"
 - d) I punkt h) udgår "den 1. juli 1998"

³⁵

e) Følgende afsnit tilføjes:

"De i første afsnit, punkt e), f), g), h) og i) nævnte konventioner, koder, samlinger og resolutioner gælder med forbehold af eventuelle foranstaltninger i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000, artikel 4."

2) Artikel 12 erstattes med følgende:

« Artikel 12

"Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000

Artikel 3

Ændring til direktiv 94/57/EF

Rådets direktiv 94/57/EF³⁶ ændres således:

- 1) I artikel 2, punkt d), udgår "på datoen for dette direktivs vedtagelse" og erstattes med "med forbehold af eventuelle foranstaltninger i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr./2000".
- 2) I artikel 7 udgår første sætning og erstattes med "Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000."
- 3) I artikel 8, stk. 1, første tankestreg, udgår "i de internationale regler samt resolutioner" og erstattes med "i de internationale konventioner, protokoller og koder".
- 4) Artikel 13 erstattes med følgende tekst:

«Artikel 13

Forskriftsproceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr./2000 gælder for spørgsmål omfattet af artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 5, stk. 1, artikel 8, 9 og 10 og artikel 14, stk. 2."

³⁶ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20, ændret ved direktiv 97/58/EF (EFT L 274 af 7.10.1997, s. 8).

Artikel 4

Ændring til direktiv 94/58/EF

Rådets direktiv 94/58/EF³⁷ ændres således:

- 1) Artikel 4 ændres således:
 - a) I punkt p), q) og x) udgår "som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse" og erstattes med "som gældende".
 - b) I punkt r) og v) udgår "som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse" og erstattes med "som gældende".
 - c) Punkt w) erstattes med følgende: "Ro-ro-passagerskibe": et passagerskib med ro-ro lastområder eller særlige lastområder som defineret i den gældende SOLAS-konvention.
 - d) I punkt u) udgår "som gældende på tidspunktet for direktivets vedtagelse" og erstattes med "som gældende".
 - e) Følgende afsnit tilføjes:

"De i punkt p, q, r, u, v w og x nævnte konventioner, koder, samlinger og resolutioner gælder med forbehold af eventuelle foranstaltninger, i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr./2000, artikel 4."

- 2) Artikel 13 erstattes med følgende tekst:

«Artikel 13

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr./2000.

Artikel 5

Ændring til direktiv 95/21/EF

Rådets direktiv 95/21/EF³⁸ ændres således:

- 1) Artikel 2 ændres således:
 - a) I punkt 1 udgår "1. juli 1999" og erstattes med "med forbehold af eventuelle foranstaltninger i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr./2000".

³⁷ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 28, ændret ved direktiv 98/35/EF (EFT L 172 af 17.6.1998, s. 1).

³⁸ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1, ændret ved direktiv 1999/97/EF (EFT L 331 af 23.12.1999, s. 67).

- b) I punkt 2 udgår "som gældende den 1. juli 1999" og erstattes med "som gældende med forbehold af eventuelle foranstaltninger i medfør af artikel 4 i forordning (EF) nr. .../2000."

- 2) Artikel 18 erstattes med følgende:

« Artikel 18

Udvalget for sikkerhed til søs

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000."

- 3) I artikel 19 udgår punkt c).

Artikel 6

Ændring til direktiv 96/98/EF

Rådets direktiv 96/98/EF³⁹ ændres således:

- 1) Artikel 2 ændres således:

- a) I punkt c) udgår "pr. 1. januar 1999" og i punkt d) og n) udgår "den 1. januar 1999".

- b) Følgende afsnit tilføjes:

"De konventioner og prøvenormer, der nævnes i punkt c), d) og n) gælder med forbehold af eventuelle foranstaltninger i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2000."

- 2) Artikel 18 erstattes med følgende tekst:

« Artikel 18

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000."

³⁹ EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25, ændret ved direktiv 98/85/EF (EFT L 315 af 11.11.1998, s.14).

Artikel 7

Ændring til direktiv 97/70/EF

Artikel 9 i Rådets direktiv 97/70/EF⁴⁰ erstattes med følgende tekst:

« Artikel 9

Udvalget for sikkerhed til søs

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr./2000."

Artikel 8

Ændring til direktiv 98/18/EF

Rådets direktiv 98/18/EF⁴¹ ændres således:

- 1) Artikel 2 ændres således:
 - a) I punkt a) udgår "på datoen for vedtagelsen af dette direktiv"
 - b) I punkt b) og c) udgår "med de på datoen for vedtagelsen af dette direktiv gældende ændringer" og erstattes med "med gældende ændringer"
 - c) I punkt d) og f) udgår "med de på datoen for vedtagelsen af dette direktiv gældende ændringer" og erstattes med "med gældende ændringer"
 - d) Følgende afsnit tilføjes:

"De i punkt a), b), c) og f) nævnte konventioner og samlinger gælder med forbehold af eventuelle ændringer i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr./2000."
- 2) I artikel 6, stk. 1, punkt b) og c), stk. 2, punkt a), i) og stk. 3, punkt a) udgår "som ændret på datoen for vedtagelsen af dette direktiv".
- 3) I artikel 8 erstattes punkt b) med følgende:
 - «b) bilag 1 kan ændres med henblik på:
 - i) at anvende ændringerne til internationale konventioner med henblik på dette direktiv
 - ii) at forbedre de tekniske krav i lyset af de indvundne erfaringer".

⁴⁰ EFT L 34 af 9.2.1998, s. 1, ændret ved direktiv 1999/19/EF (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 48).

⁴¹ EFT L 144 af 15.5.1998, s. 1.

- 4) Artikel 9 erstattes med følgende:

«Artikel 9

Udvalget for sikkerhed til søs

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs i henhold til proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000."

Artikel 9

Ændring til direktiv 98/41/EF

Rådets direktiv 98/41/EF⁴² ændres således:

- 1) I artikel 2, tredje tankestreg, udgår "i den på direktivets vedtagelsestidspunkt gældende udformning" og erstattes med "i den gældende udformning med forbehold af eventuelle foranstaltninger i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr./2000".
- 2) Artikel 13 erstattes med følgende:

«Artikel 13

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs, i henhold til proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000."

Artikel 10

Ændring til direktiv 1999/35/EF

Rådets direktiv 1999/35/EF⁴³ ændres således:

- 1) Følgende ændringer foretages til artikel 2:
 - a) I punkt b) og o) udgår "med de på datoen for dette direktivs vedtagelse gældende ændringer" og erstattes med "med gældende ændringer".
 - b) I punkt d) udgår "på datoen for dette direktivs vedtagelse"
 - c) I punkt e) udgår "med de på datoen for dette direktivs vedtagelse gældende ændringer" og erstattes med "med gældende ændringer".

⁴² EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35.

⁴³ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1.

d) Følgende afsnit tilføjes:

"De i punkt b), d), e) og o) nævnte konventioner og samlinger gælder med forbehold af eventuelle ændringer i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr./2000."

2) Artikel 16 erstattes med følgende tekst:

«Artikel 16

Udvalget for sikkerhed til søs

Kommissionen bistås af udvalget for sikkerhed til søs, i henhold til proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. .../2000."

Artikel 11

Iværksættelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager nævnte love og administrative bestemmelser, skal disse indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for den henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle de nationale retsfor skrifter, som de udsteder for det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand